

til syvende og sidst slet intet at gøre med virkelig, sand Ydmyghed — end ikke med Beskedenhed, — den har derimod meget at gøre med deres Lyst til at tage sig ud, foruden at den naturligvis kan være en simpel Følge af Kejtethed. Ofte ser man, hvor Sager drøftes, der forstaas ligesaa godt eller bedre af de tilstedeværende Kvinder end af de tilstedeværende Mænd, hine forknytte og komplimenterende, naar de fremsætte deres Meninger, medens disse i lykkelig Suffisance aldeles overfløje dem.

Men denne Opfattelse af Kvindelighed, dette Ideal maa Kvinder bryde med, hvis de virkelig ville i Lag med Livet. Det gælder om at vove Sandhed ogsaa her. Og det er ligesaa vel Usandhed at gøre sig lille og holde igen paa sin egen Kraft, som at prøve paa at synes større. Er det foragteligt at hykle Interesse for, hvad der er Kærlighed værd, for selv at synes værdifuldere, saa er det fejgt og et Forræderi mod hvad man elsker, ikke at turde være sin Kærlighed bekendt, ikke at turde vedgaa, hvor man hører hjemme i aandelig Henseende af Frygt for at synde mod, hvad der nu en Gang, vilkaarlig, blev gjort til Norm for ens Væren — maaske af Skræk for at faa Navn af »emanciperet« — dette Haansord, Kvinder for længe siden burde forandret til et Parti — et Hædersnavn, som Geuserne gjorde ved deres. Enten maa Kvinderne vove at bryde den Ring, deres egen Vilje alene kan holde dem inden for, eller de maa blive inden for en Kreds, hvor »Damen trives, men hvor Kvinden sygner.«

Men selv om meget i vor Opdragelse er grund slet, saa kan der maaske dog være nogle Fordele ved den, som vi have Ret til at glæde os over. Naar Kvindesagens Modstandere have frakendt Kvinderne saadanne Smaating som »skabende Evne, logisk Sans« etc. saa pleje de gærne at tilføje, at netop som mindre reflekterende have Kvinder en egen Evne til instinktmæssig at finde det rette. Montaigne takker sin gode Skæbne, fordi den har givet ham en slet Hukommelse: da han har glemt andres Domme, har han været nødt til selv at stole paa og udvikle sin egen Dømmekraft. Dette, — der for Montaigne turde være et Koketteri — kan være Sandhed for mange Kvinder. De generes ikke af deres Viden, — ikke fordi de have glemt den, men fordi de aldrig have havt synderlig af den. De have faa fremmede Forudsætninger at gaa efter.